

Στροφή:
Όμως και σύ, ω ταλαίπωρε κι ω κακοπαντρεμένη
Γαμπρή των Βασιλειάδων μας των άτυχων, σύ φέρεις
Τά τέκνα σου στάν όλευρο και, δίχως καν να ξέρης,
Της νύφης σου το θάνατο πικρό, δυστυχισμένη
Σύ, τόσο από τη μοίρα σου τη μαύρη πλανεμμένη!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΚΛΟΚΟΒΑ ΚΑΙ ΒΑΡΑΣΟΒΑ

"Ετσι βγήκαμε από την Ναυπακτία που καθώς
παράτηρε ή Κερκασίτσας (Κράββαρα. Έστία 1890)
δεν έχει καλά και όμορφα μέρη.
"Άλλ' όταν βγαίνεις απ' τον Κορινθιακό πηγαί-
νοντας προς την Πάτρα και είναι όμίχλη δεξιά,
τότε βλέπεις να προβάλλουν στρογγυλά και γραφικά
σαν μαστοί γιγάντιοι μέσ' στη θάλασσα τά δυο
αυτά βουνά. ή Κλόκοβα και ή Βαράσοβα, που φαί-
νεται και από την Πάτρα σαν ζωγραφιά, μάλιστα
όταν ό ήλιος βασιλεύει και της όργνει ακτίνες.

*) Η αρχή του στο 112 φύλλο του «Νουμά».

τους ψηφοφόρους. Τι λέγαμε; "Α, για τη Μίρβα. Καθεί-
στε, θείε. "Όπου κι αν είναι θάρθει κι ό "Αριστειδης.
"Ο Κωσταντίνος. Ξέρεις το, αν πείτε τίποτα τ' "Αρι-
στείδη για χωρισμούς, δεν θα ξαναπατήσω πλέον εδώ.
"Η "Ελένη. Δέ λέμε, καλέ. Μεταξύ μας τα λέμε. Κα-
θείστε, σας παρακαλώ (ό Συνταγματάρχης κάθεται). Να
μη συζητήσουμε, ό,τι ακούμε; Λυπούμαστε κατάκαρδα
ναν τα βλέπουμε έτσι...
"Ο Συνταγματάρχης. Δεν έχει τίποτα, σας λέω.
Αυτά, που κάνει, είναι κατώματα και χάλια. Νάζια* κα-
ταλαβαίνετε;
"Η "Ελένη. Μά τι νόστιμη ήταν άμα με πήρε μυ-
στικά από το χέρι να μου δείξει ένα ποτήρι νερό. Τά-
γασα, σας όρκίζομαι, στην αρχή. Ξέρεις, μου λέει, εδώ
βλέπεις όλη την περίοδο της γης. Φαντάσου πως θα εί-
ναι τό νερό μετά πάντα χιλιάδες χρόνια... Θα είναι πυ-
κνότερο, βαρύτερο και θερμότερο. Κι άφαρνα, μου λέει, ή-
θελες να ξαναγενισθούν μετά πάντα χιλιάδες χρόνια; "Εγώ,
μου λέει, άλήθεια ήθελα να πέθαινα στη στιγμή και να
χανόμουν για πάντα Ζωή; τί όραίο καμάρι πούγες; "Ε ή
μάτια μου, να μη σε χάσω και χάσει ή Βενετιά βελόνι..
Κ' εγώ της κάνω. Μά γιατί; δέ σώσει ή Ζωή; Τί σου
λείπει έσένα; Με κοίταξε κατάματα και μου λέει: έλα
καρμένη* και κάθισε πάλε στη θέση της λέγοντας: un
deux trois cinq cent quatorze! Un deux trois

και τό στόμα μου επαναλάβανε δυο τραγούδια που
μου είχαν έντυπωθή πολύ. Τό ένα λέει για μία
γαϊτόνισσα ώραία.
Στάζουν τά κεραμίδια σου—
μαύρα εν' τά μάτια, φρόδια σου—
Στάζει κέμτ ή καρδούλα μου,
γλυκειά γειτονοπούλα μου.
Γειτονοπούλα μου να ζης
να σέρωτάσω να μου είπη,
ποιό δέντρο κάνει τον άνθό,
ποιά κέρη τον καλό υγιό;
Μηλίτσα κάνει τον άνθό,
Λενίτσα τον καλό τον υγιό.
Τό άλλο λέει για ένα παλληκάρι που ήθελε να
πάη στον πόλεμο του Μοριά απ' την πατρίδα του
την "Ρούμελη και μιλεί με την καλή του.

Γεώργη μ' τί συναρίζεται τί βάνεις τάρματά σου;
—Θέλω να πάω στο Νίσαστρο που γίνονται οι πολέμοι,
Μά πάλι συλλογίζομαι και πάλι συλλογούμαι
"Αν με σκοτώσουν τάρφανό ποίον θάχω να με κλάψη;
—Γεώργη μ' σε κλαίνε οι φίλοι σου κ' οι αδελφοποιοί σου
Κι από κοντά σε κλαίω κ' εγώ κρυφά από τους δικούς μου.
"Η ιστορία λέει ότι αυτός σκοτώθηκε αλλά δεν
μυρτυρεί αν τον έκλαψε και ή κέρη.

Η ΛΙΑΡΙΖΑ

Μπαίνοντας στη Δωρίδα πρέπει να ξέρης ότι ή
έπαρχία δηλ συγκεντρώνεται σε τρία πράγματα:
Βαρδούσια, Μόρος, ποίμνια. Τό μέρος αυτό δεν
ήταν περιζήτητο, ούτε επιτηδείο για πολυμικές έ-
νέργειες, ούτε πέρασμα, γιατίό δεν έχει πολλή ιστο-
ρία. Μόνο ή "Αρτοτίνα με τον Σαφάκα της και τον
Δίσκο ξεχωρίζει. "Αλλά τον τελευταίο ζητάει να
της γίνει πάρη ή Μουσούνισα της Φωκίδος. (ά
πούμε γιαυτό.
"Όταν πρωτοπάτησα στην Δωρίδα, με ένα παι-
δάκι απ' εκεί όδηγό, τόβαλα και μου διηγήθηκε
διάφορες ιστορίες και τέλος μου είπε για ένα πουλί
που τό λένε Λιαρίζα. Αυτό είναι ο κορυδαλό; και
έχει πολλά όνόματα εδώ στο έλληνικό.
"Ετσι μου περιόραψε τις συνήθειες και τό τρα-
γούδι του πουλιού του Σέλλεϊ, στο ύμνο του όποιου
μεταφρασμένος τόσον ώραία από τον "Αργύρη "Εφ-
ταλιώτη μπορούμε να έντυπούμε κι όσοι δεν ξέρ-
ουμε "Αγγλικά.
Καθώς ο ποιητής, και τό παιδάκι διέκρινε μία
χαρά μέσα στο άδιάκοπο ανέβασμα του κορυδαλού
προς τά ύψη:
"Η Λιαρίζα, όχι σαν τάρηδόνι που κάθεται και

cinij cent quatorze !.. Και γελούσε με την Κάκια σε δαι-
μονισμένη.
"Ο Κωσταντίνος. Πάντα τό πράγμα είναι δυσάρεστο.
"Ο Συνταγματάρχης. Δεν θάν την πάρεις έσύ, παιδί
μου! "Εκείνου, που θάν την πάρει, του άρέσει. Κατάλαβες;
"Ο Κωσταντίνος. Είναι ιδεωδός μου εκείνος, θείε,
κ' έχω καθήκον να τον άνοίξω τά μάτια, αν αυτός έρω-
τευμένος τό κρατεί κλοιστά.
"Ο Συνταγματάρχης (με θυμό). "Αν ξέρεις ποιά ένε
τά καθήκοντά σου έσύ, να μου ξυρίζουνε έμένα τό μου-
στάκι: άλήθεια κι απ' άλήθεια !..
"Ο Κωσταντίνος (συγκρατημένος πάντα). "Αν ξέρω
ή όχι είμπορουν, πιστεύω, να τον φανερόσουν άλλοι.
"Ο Συνταγματάρχης (σηκώνεται). Τι θέλεις, σε πα-
ρακαλώ; Καυγά θέλεις; όρίστε τά σπερούνια μου! "Εγώ
σάφηνω και φεύγω. Χαίρετε.
"Η "Ελένη. Θεέ! Θεέ !.. (υπαίνοντας τη κόρτσι).
Δεν φεύγετε, θείε. "Ακούτε τον Κωσταντίνο, που τά λέει
έτσι: "Εγώ ξέρω, πως αυτός πρώτος δεν θέλει τη διάλυση
αυτού του γάμου. Δεν είναι έτσι, Κωσταντίνε; ..
"Ο Κωσταντίνος. Μά και τί μου περνάει έμένα. "Ε-
λένη; Ουμώμεν ή θεός γιατί συζητάμε.
"Η "Ελένη. Καθήστε τόρα, θείε. "Ακούω την κόρτσι.
"Ο "Αριστειδης θάναί... Κιθήστε, σε παρακαλώ.
"Ο Συνταγματάρχης. "Υποσχέσιτε μου, πως δεν θα

λαλάει σε χανταπάκι τουφωτό από κλαριά, ούδι σε σάν
τρουφοβάκτης που φτάνει τη φωλιά του ή σε σκού-
πα ή σε καλύβα, που πριν να μπη μέσα κάθεται
σε καμμά κλαλούλα, τριτσοβολεί λιγάκι να δη μή
τό τράνε, και ούπ! τρουπώνει στη φωλιά, απ' τά
πλάγια πάντα, γιατί απ' εκεί κάνει την τρούπα...
"Η Λιαρίζα φτεχνάει φωλιές στα δέματα, κι απέ-
κει χαίρεται απ' έχει τά πλάγια της, και φλετράει
πίσω άπένω και ματαδίνει άλλη μια βούδα πίσω
άπένω, κ' έρχεται, έτσι για, γυροβολίες κορδοτου-
μπες, και πακίσει πίσω στο δέμα, μαζεύει σκλη-
κάκια και φέρνει τό μπούκομα στα πλάγια της και
τά ταχιζει.
(Ακολουθεί)

ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ

ΚΡΑΣΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

"Απ' τά άμπέδια του κ. Κ. Α. Στασινό-
πουλου.
Φυσικά και άνόθευτα
Πουλιούνται όδός Ζήνωνος 4 Β.
Μέτρο του τραπέζιού του 1903 ή έκά λεπ. 60
Κάκινο " " " " " " 60
"Άσπρο " " " " " " 70
" " " " 1898 " " " " 1,20
Μοσκάτο γλυκό " 1903 " " " " 80
Πουλεί και καλιότερα κρασιά σε μπουτιλιες.
Στέλνονται στο έξωτερικό σε βαρελάκια 25, 50
και 100 εκάδων σ' όποιον προκαταβάλει την άξια του
κρασιού. Τά ναύλα και τά βαρελάκια είναι σε βάρος του
άγοραστή.
Στό έξωτερικό μπορεί να στείλη και ρετσινάτο της
Αττικής με 60 λεπτά την έκά.
"Ιδιαίτερο ουσιατικό. "Ο κ. Κ. Στασινό-
πουλος δίνει δέκα χρόνια τό κρασι που χρειάζεται ο
Εύαγγελισμός, τό μεγαλύτερο και καλύτερο νο-
σοκομείο της Άνατολής.

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Π ΘΟΛΟΓΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΥΦΕΓΗΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΩ
ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 82
ΔΕΧΕΤΑΙ 3—5 Μ.

του βάλετε ποτέ τις ίδεις και τον ταραζέτε άδικα.
"Η "Ελένη. "Υποχολαστε. "Ε, Κωσταντίνε, δεν υπό-
σχεται και σύ;
"Ο Κωσταντίνος. "Αφού τό θέλει ο Θεός!
"Η "Ελένη. Βλέπετε λοιπόν; (μπαίνει ο "Αριστειδης.
όπολογαός του μηχανικού, με τη στολή του, νόστιμος
και γιορνταμελής). Νά κι ο "Αριστειδης. Καλώς τονε.
"Ο "Αριστειδης (με κάποια συγκίνηση). Ούτε καλη-
μέρα δε σας είπα...
"Ο Κωσταντίνος. Κάτι παραμένο σε βλέπω. Τι τράχει;
"Ο "Αριστειδης. Τρομερά νέα. Οι μπέδες έκαψαν τά
Χανιά!
"Ο Συνταγματάρχης. Τί; Τί; Πώς τό ξέρεις;
"Ο "Αριστειδης. "Η έδηση φαίνεται να είναι γνωστή
στην Κυβέρνηση από γτες βράδι και τέκρυβε.. Σήμερα
στις δέκα ο Ταγματάρχης Χατζηγιάννης ήθελε τρεχάτος
στη λέσχη και μάς τ'έπε. Τού τό είπε έμπιστεύτικα ο φίλος
του ή δεύτερος γραμματικός της "Αγγλικής πρεσβείας.
"Ένωσιεται, έτρειαν άμέσως στο "Υπουργείο κ' ή κυβέρνηση
με μασημένα λόγια τό έπιβεβαίωσε.
"Ο Κωσταντίνος. "Επόμενον είσαν! Είταν λύση του
Κρητικού ζητήματος αυτή; "Όλος ή κόσμος τό περίμενε,
μόλις θα έμπαινε ή άνοιξη, και να, που έγινε πολύ γρηγο-
ρότερα.
"Ο "Αριστειδης. Οι δεκαήμερες είναι φοικωδέστερες

